

Lovtidende A

2020

Udgivet den 12. februar 2020

11. februar 2020.

Nr. 117.

Lov om udlevering til og fra Danmark (udleveringsloven)¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Den, der er sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling i Danmark eller i udlandet, kan udleveres til eller fra Danmark efter denne lov.

Stk. 2. Lovens kapitel 4 omfatter ikke udlevering fra Danmark til Finland og Sverige.

Kapitel 2

Almindelige betingelser for udlevering fra Danmark til udlandet

§ 2. Udlevering kan ikke finde sted, hvis den pågældende på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15.

§ 3. Udlevering kan ikke finde sted, når den, der begæres udleveret, her i landet, i et nordisk land eller i en medlemsstat i Den Europæiske Union er dømt eller frifundet for den samme strafbare handling.

Stk. 2. Tilsvarende gælder, hvis den, der begæres udleveret, her i landet er benådet for handlingen.

Stk. 3. Udlevering kan endvidere afslås, hvis den, der begæres udleveret, er dømt eller frifundet for handlingen i et land uden for Norden og Den Europæiske Union.

Stk. 4. Afslag på udlevering efter stk. 1 og 3 er betinget af, at dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domslandet.

§ 4. Er tiltale mod den pågældende frafaldet her i landet, kan udlevering kun finde sted, hvis retsplejelovens betingelser for omgørelse af beslutningen om tiltalefrafald er opfyldt. Udlevering kan endvidere afslås, hvis påtale er opgivet og betingelserne for at omgøre beslutningen om påtaleopgivelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Udlevering til strafforfølgning kan afslås, hvis der her i landet er indledt strafforfølgning mod den pågældende for den handling, for hvilken der begæres udlevering, og strafforfølgning på grund af handlingens karakter, den pågældendes tilknytning til Danmark og omstændighederne i øvrigt findes at skulle gennemføres her i landet.

§ 5. Udlevering kan ikke finde sted, hvis den pågældende handling helt eller delvis er foretaget her i landet og handlingen ikke er strafbar efter dansk ret.

§ 6. Udlevering kan ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod dennes liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.

Stk. 2. Udlevering kan endvidere ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Stk. 3. Udlevering kan endvidere ikke finde sted, hvis det i øvrigt strider mod Danmarks internationale forpligtelser.

§ 7. Ved udlevering af en person, der er dansk statsborger eller har fast bopæl her i landet, til strafforfølgning i udlandet kan der stilles vilkår om, at den pågældende overføres til Danmark med henblik på fuldbyrdelse af en eventuel fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

Stk. 2. Udlevering af en person, der er dansk statsborger eller har fast bopæl her i landet, til straffuldbyrdelse kan afslås, hvis straffen i stedet fuldbyrdes her i landet.

§ 8. En person, der afsoner fængselsstraf i Danmark, kan, hvis betingelserne for udlevering i øvrigt er opfyldt, midlertidigt udleveres fra Danmark med henblik på strafforfølgning i det anmodende land, på vilkår af

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, EF-Tidende 2002, nr. L 190, side 1, og Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009 om ændring af en række rammeafgørelser samt styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder og fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen, EU-Tidende 2009, nr. L 81, side 24.

- 1) at den pågældende tilbageføres til Danmark, når strafforfølgningen er afsluttet, og
- 2) at den pågældende er frihedsberøvet under udleveringen.

Stk. 2. Hvis den pågældende er dømt til udvisning af Danmark og vil kunne opfylde betingelserne for at blive løsladt under den midlertidige udlevering, betinges vilkåret om tilbageførsel, jf. stk. 1, nr. 1, af, at der ikke i Danmark forefindes truffet beslutning om løsladelse. Endvidere fastsættes vilkår om, at det anmodende land om nødvendigt medvirker til at forkynde et indrejseforbud for den pågældende.

Stk. 3. Frihedsberøvelsen i det anmodende land fratrækkes i den straf, som den pågældende er blevet idømt i Danmark.

Stk. 4. En person, der skal strafforfølges i Danmark, kan, hvis betingelserne for udlevering i øvrigt er opfyldt, undtagelsesvis midlertidigt udleveres fra Danmark med henblik på strafforfølgning i det anmodende land.

Kapitel 3

Betingelser for udlevering fra Danmark til de nordiske lande

§ 9. Udlevering til strafforfølgning i Finland, Island, Norge eller Sverige for en lovovertrædelse, der efter lovgivningen i det land, der har anmodet om udlevering, kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan ske på grundlag af en nordisk arrestordre.

Stk. 2. Udlevering til straffuldbyrdelse i Finland, Island, Norge eller Sverige kan ske på grundlag af en nordisk arrestordre, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

Stk. 3. Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse for flere strafbare forhold kan finde sted, selv om betingelserne i stk. 1 og 2 kun er opfyldt med hensyn til et af forholdene.

§ 10. Udlevering sker, på vilkår af at den udleverede ikke må drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis

- 1) udlevering ikke kunne have fundet sted for den pågældende lovovertrædelse i henhold til § 2, § 3, stk. 1, jf. stk. 4, eller § 3, stk. 2, eller
- 2) udlevering for den pågældende lovovertrædelse kunne have været afslået efter § 4, stk. 1, eller § 5 og retten ikke meddeler tilladelse til, at den pågældende kan drages til ansvar for lovovertrædelsen, jf. § 41, stk. 3.

Stk. 2. Den udleverede kan dog uanset stk. 1 drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis

- 1) den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til det nordiske land, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive draget til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, jf. § 36, eller den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i det nordiske land, hvortil udlevering er sket, eller
- 2) den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade det land, hvortil vedkommende er udleveret, har

undladt dette i 30 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til dette land efter at have forladt det.

§ 11. Udlevering sker, på vilkår af at den udleverede ikke må videreudleveres til Island for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis udlevering hertil ville være blevet afslået efter reglerne i det nordiske land, hvortil udlevering er sket.

§ 12. Udlevering sker, på vilkår af at den udleverede ikke videreudleveres til en medlemsstat i Den Europæiske Union eller en stat uden for Norden og Den Europæiske Union for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, medmindre

- 1) den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til det nordiske land, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive videreudleveret til en medlemsstat i Den Europæiske Union eller en stat uden for Norden og Den Europæiske Union for sådanne handlinger, jf. § 36, eller den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i det nordiske land, hvortil udlevering er sket,
- 2) den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade det land, hvortil vedkommende er udleveret, har undladt dette i 30 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til dette land efter at have forladt det eller
- 3) retten tillader det efter § 41.

Kapitel 4

Betingelser for udlevering fra Danmark til medlemsstater i Den Europæiske Union bortset fra Finland og Sverige

§ 13. Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i en medlemsstat i Den Europæiske Union for en lovovertrædelse, der efter lovgivningen i den medlemsstat, der har anmodet om udlevering, kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år, kan ske på grundlag af en europæisk arrestordre, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, for følgende handlinger:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.

- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre væksthæmmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Handel med stjålne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Forsætlig brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Udlevering til strafforfølgning i en medlemsstat i Den Europæiske Union for handlinger, der ikke er omfattet af stk. 1, kan ske på grundlag af en europæisk arrestordre, hvis den strafbare handling i den pågældende medlemsstat kan medføre fængsel i mindst 1 år og en tilsvarende handling er strafbar efter dansk ret.

Stk. 3. Udlevering til straffuldbyrkelse i en medlemsstat i Den Europæiske Union for handlinger, der ikke er omfattet af stk. 1, kan ske på grundlag af en europæisk arrestordre, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed og en tilsvarende handling er strafbar efter dansk ret.

Stk. 4. Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrkelse for flere strafbare forhold kan finde sted, selv om betingelserne i stk. 1-3 kun er opfyldt med hensyn til ét af forholdene.

§ 14. Udlevering for en strafbar handling, der er omfattet af dansk straffemyndighed, kan afslås, hvis strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret.

§ 15. Udlevering kan afslås, hvis den pågældende handling er foretaget uden for territoriet for den medlemsstat, der har anmodet om udlevering, og en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed.

§ 16. Udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en dom afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen, hvorved den pågældende er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan ikke finde sted, medmindre det fremgår af den europæiske arrestordre, at

den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid

- 1) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden vis er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
- 2) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen,
- 3) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist eller
- 4) vil få afgørelsen forkyndt personligt straks efter overgivelsen til udstedelsesstaten og udtrykkeligt vil blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke som nævnt i nr. 3 og vil blive underrettet om tidsfristen for anmodning om fornyet prøvelse eller anke.

Stk. 2. Den, der begæres udleveret med henblik på fuldbyrdelse af en dom som nævnt i stk. 1, kan, når den pågældende underrettes om indholdet af arrestordren, anmode om at få udleveret en kopi af dommen, inden udleveringen gennemføres.

§ 17. Udlevering sker på følgende vilkår:

- 1) Den udleverede må ikke drages til ansvar eller videredleveres til et tredje land for nogen anden strafbar handling begået før udleveringen end den, den pågældende er udleveret for, medmindre
 - a) retten tillader det efter § 41,
 - b) den udleverede, uanset at den pågældende i 30 dage uhindret har kunnet forlade det land, hvortil udleveringen er sket, har undladt dette eller
 - c) den pågældende efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.
- 2) Den udleverede må ikke uden rettens tilladelse underkastes strafforfølgning ved en særdomstol.

Stk. 2. Den udleverede kan dog uden rettens tilladelse drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis strafforfølgningen eller straffuldbyrkelsen ikke indebærer, at den udleverede skal frihedsberøves. Den udleverede kan endvidere drages til ansvar uden rettens tilladelse, hvis den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i den medlemsstat, hvortil udlevering er sket.

Stk. 3. Den udleverede kan uden rettens tilladelse videreudleveres til en tredje medlemsstat, hvis den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til den medlemsstat, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive draget til ansvar og blive videreudleveret til en tredje medlemsstat for andre straffbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, jf. § 36, 2. pkt. Videreudlevering kan også ske uden rettens tilladelse, hvis den udleverede har meddelt samtykke til videreudlevering i et retsmøde i den medlemsstat, hvortil udlevering er sket.

Kapitel 5

Betingelser for udlevering fra Danmark til stater uden for Norden og Den Europæiske Union

§ 18. Der kan på grundlag af en overenskomst med en stat uden for Norden og Den Europæiske Union ske udlevering af danske statsborgere til strafforfølgning i den pågældende stat, hvis

- 1) den pågældende i de sidste 2 år forud for den straffbare handling har haft bopæl i den stat, hvortil udlevering ønskes, og en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der begæres udlevering, efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år eller
- 2) handlingen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år.

Stk. 2. Gælder der i forhold til en stat uden for Norden og Den Europæiske Union ikke en af de i stk. 1 nævnte overenskomster, kan der ske udlevering af en dansk statsborger til strafforfølgning, hvis betingelserne i stk. 1 i øvrigt er opfyldt og særlige hensyn til retshåndhævelsen taler derfor.

§ 19. Udlevering af udlændinge til strafforfølgning i en stat uden for Norden og Den Europæiske Union kan ske, hvis handlingen efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år. Kan handlingen efter dansk ret medføre kortere fængselsstraf, kan udlevering dog ske, hvis der er overenskomst herom med den pågældende stat.

§ 20. Udlevering til strafforfølgning kan kun ske, hvis der i den fremmede stat er truffet beslutning om, at den, som begæres udleveret, skal anholdes eller fængsles for den pågældende handling.

§ 21. Udlevering til straffuldbyrdelse kan, medmindre andet er fastsat ved overenskomst med den pågældende stat, kun ske, hvis den pågældende er idømt fængsel eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed og en tilsvarende handling er strafbar efter dansk ret.

§ 22. Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse for flere straffbare forhold kan finde sted, selv om betingelserne i §§ 18-21 kun er opfyldt med hensyn til ét af forholdene.

§ 23. Må det på grund af særlige omstændigheder antages, at sigtelsen eller dommen vedrørende en handling, for hvilken der begæres udlevering, savner tilstrækkeligt bevis-mæssigt grundlag, må udlevering for handlingen ikke finde sted.

§ 24. Udlevering for en militær lovovertrædelse kan ikke finde sted.

§ 25. Udlevering for en politisk lovovertrædelse kan ikke finde sted.

Stk. 2. Omfatter handlingen herudover en lovovertrædelse, som ikke er af politisk karakter, kan udlevering ske for denne lovovertrædelse, hvis handlingen overvejende er af ikkepolitisk karakter.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, når handlingen er omfattet af

- 1) artikel 1 eller 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme som ændret ved ændringsprotokol af 15. maj 2003 til den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme,
- 2) artikel 6 og 7 og artikel 9, jf. artikel 6 og 7, i Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme,
- 3) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger,
- 4) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme,
- 5) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af nuklear terrorisme,
- 6) artikel 7 i Det Internationale Atomenergiagents konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer som ændret ved ændringskonvention af 8. juli 2005 til Det Internationale Atomenergiagents konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer,
- 7) artikel 3, 3 bis, 3 ter eller 3 quater i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden som henholdsvis ændret og indsat ved protokollen af 14. oktober 2005 til konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden eller artikel 2, 2 bis eller 2 ter i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen, som henholdsvis ændret og indsat ved protokollen af 14. oktober 2005 til protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen,
- 8) artikel 13, jf. artikel 2, i FN-konventionen om beskyttelse af alle personer mod tvangsforsvinding eller
- 9) artikel 15, stk. 1, litra a-c, i 2. protokol af 26. marts 1999 til UNESCO-konventionen af 14. maj 1954 om beskyttelse af kulturværdier i tilfælde af væbnet konflikt.

Stk. 4. I særlige tilfælde kan udlevering for en handling omfattet af artikel 5 eller artikel 9, jf. artikel 5, i Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme afslås, hvis det vurderes, at der er tale om en politisk lovovertrædelse.

§ 26. Udlevering for en strafbar handling, der er omfattet af dansk straffemyndighed, kan ikke ske, hvis strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret.

§ 27. Udlevering kan afslås, hvis den pågældende handling er foretaget uden for territoriet for den stat, der har anmodet om udlevering, og en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed.

§ 28. Udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en dom afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen, hvorved den pågældende er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan ikke finde sted, medmindre det fremgår af udleveringsanmodningen, at den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid

- 1) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden vis er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
- 2) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen,
- 3) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist eller
- 4) vil få afgørelsen forkyndt personligt straks efter overgivelsen til udstedelsesstaten og udtrykkeligt vil blive underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke som nævnt i nr. 3 og vil blive underrettet om tidsfristen for anmodning om fornyet prøvelse eller anke.

§ 29. Udlevering sker på følgende vilkår:

- 1) Den udleverede må ikke drages til ansvar eller videresendes til et tredje land for nogen anden strafbar handling begået før udleveringen end den, den pågældende er udleveret for, medmindre
 - a) retten tillader det efter § 41,
 - b) den udleverede, uanset at den pågældende i 30 dage uhindret har kunnet forlade det land, hvortil udleveringen er sket, har undladt dette eller
 - c) den pågældende efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.
- 2) Den udleverede må ikke uden rettens tilladelse underkastes strafforfølgning ved en særdomstol.
- 3) Dødsstraf må ikke fuldbyrdes for den pågældende handling.

Kapitel 6

Behandling af sager om udlevering fra Danmark

§ 30. En nordisk arrestordre, en europæisk arrestordre og en udleveringsanmodning skal for at kunne danne grundlag for anholdelse og udlevering indeholde oplysning om den eftersøgte identitet og nationalitet, tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser samt oplysning om, hvorvidt der er truffet beslutning om anholdelse eller fængsling, eller om der er afsagt dom.

Stk. 2. En nordisk arrestordre, en europæisk arrestordre og en udleveringsanmodning, der er udstedt med henblik på udlevering til strafforfølgning, skal endvidere indeholde oplysning om, hvilken straf den pågældende handling efter lovgivningen i den stat, hvortil udlevering ønskes, kan medføre.

Stk. 3. En nordisk arrestordre, en europæisk arrestordre og en udleveringsanmodning, der er udstedt med henblik på udlevering til straffuldbyrdelse, skal endvidere indeholde oplysning om den idømte straf eller anden retsfølge.

Stk. 4. En europæisk arrestordre udstedt af Finland eller Sverige og en arrestordre i henhold til aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union og Island og Norge udstedt af Island eller Norge betragtes som en nordisk arrestordre.

§ 31. Justitsministeren udpeger en central myndighed, som modtager europæiske arrestordrer og udleveringsanmodninger fra stater uden for Norden og Den Europæiske Union. Den centrale myndighed indhenter om fornødent supplerende oplysninger hos den udstedende myndighed i det anmodende land.

§ 32. En nordisk arrestordre, en europæisk arrestordre og en udleveringsanmodning sendes til anklagemyndigheden i den politikreds, hvor den, som begæres udleveret, bor eller opholder sig. Politiet iværksætter derefter uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt, jf. dog stk. 4. For denne undersøgelse finder retsplejelovens kapitel 66 om sigtede og hans forsvar, kapitel 67 om almindelige bestemmelser om efterforskning og kapitel 68 om afhøringer og særlige efterforskningsskridt tilsvarende anvendelse, jf. dog § 34.

Stk. 2. Til fremme af undersøgelsen og for at sikre udleveringen kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse, kapitel 70 om varetægtsfængsling, kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning, kapitel 74 om beslaglæggelse og edition samt kapitel 75 a om andre efterforskningsskridt, anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet, jf. dog stk. 3 og § 33.

Stk. 3. Ved udlevering til de nordiske lande eller medlemsstater i Den Europæiske Union kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse og kapitel 70 om varetægtsfængsling, dog anvendes, i det omfang den nordiske eller europæiske arrestordre er udstedt for en lov-